DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
11. juli 1990 *

I sag C-323/88,

angående en anmodning, som cour d'appel de Colmar (Tredje Afdeling for Civile Sager) (Frankrig) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

SA Sermes, Strasbourg

mod

Directeur des services des douanes de Strasbourg,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 864/87 af 23. marts 1987 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn, og om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (EFT L 83, s. 1),

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, Sir Gordon Slynn, og dommerne M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias,

generaladvokat: W. Van Gerven
justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— selskabet Sermes ved advokat Jean-Pierre Spitzer, Paris,

* Processprog: fransk.

— Den Franske Republiks regering ved Edwige Belliard, vicedirektør for Udenrigsministeriets Erhvervsafdeling, og Géraud de Bergues, vicedirektør i Udenrigsministeriets Politiske Afdeling, som befuldmægtigede,

— Rådet ved juridisk konsulent Erik Stein, som befuldmægtiget,

— Kommissionen ved juridisk konsulent Marie-José Jonczy, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at sagsøgeren i hovedsagen ved advokat Jean-Pierre Spitzer, Rådet ved juridisk konsulent Erik Stein og Kommissionen ved juridisk konsulent Marie-José Jonczy, bistået af Marc de Pauw, som sagkyndig, har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 13. juni 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 8. november 1989,

afsagt følgende

Dom

1 Ved dom af 5. september 1988, indgået til Domstolen den 4. november 1988, har cour d'appel de Colmar (Tredje Afdeling for Civile Sager) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 864/87 af 23. marts 1987 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn, og om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (EFT L 83, s. 1, herefter benævnt »den omtvistede rådsforordning«).

2 Dette spørgsmål er blevet stillet under en sag mellem det franske aktieselskab Sermes (herefter benævnt »Sermes«) og directeur des services des douanes de Strasbourg vedrørende antidumpingtold, der er opkrævet i henhold til den omtvistede rådsforordning.

3 Sermes driver blandt andet virksomhed med import af elektriske motorer med oprindelse i Den Tyske Demokratiske Republik, hvorfra de eksporteres af selskabet AHB Elektrotechnik.

4 I oktober 1985 forelagde brancheforeningen Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée (herefter benævnt »Gimelec«) med støtte af fire andre nationale brancheforeninger inden for elektroindustrien, Kommissionen en anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 201, s. 1), den dagældende grundforordning (herefter benævnt »grundforordningen«). Formålet med denne anmodning var at få foretaget en fornyet undersøgelse af de afgørelser, hvorved de pristilsagn, som de berørte eksportører havde afgivet, var blevet godtaget af institutionerne i forbindelse med en tidligere antidumpingprocedure vedrørende importen af elektriske motorer med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn.

5 Den 30. september 1986 trak Rådet og Kommissionen godtagelsen af de ovennævnte tilsagn tilbage, og ved forordning (EØF) nr. 3019/86 af samme dato indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn (EFT L 280, s. 68).

6 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 17. november 1986, anlagde Sermes i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, sag med påstand om annullation af Kommissionens nævnte forordning nr. 3019/86 (sag 279/86).

7 Ved kendelse af 8. juli 1987 afviste Domstolen sagen med den begrundelse, at den anfægtede retsakt i forhold til sagsøgeren var en almengyldig forordning og ikke en beslutning i henhold til Traktatens artikel 173, stk. 2, da selskabet ikke var forbundet med den pågældende eksportør.

8 Den 23. marts 1987 udstedte Rådet forordningen om indførelse af en endelig antidumpingtold på ovennævnte import og om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told.

9 Efter indførelsen af den endelige antidumpingtold pålagde de franske toldmyndigheder Sermes en antidumpingtold på 419 720 FF for indførsler i april 1987 af elektriske motorer med oprindelse i Den Tyske Demokratiske Republik.

10 Sermes anså rådsforordningen for ugyldig og anlagde den 7. maj 1987 sag ved tribunal d'instance de Strasbourg mod directeur des services des douanes des Strasbourg med påstand om tilbagebetaling af beløbet som uretmæssigt opkrævet.

11 Ved dom af 16. juni 1987 blev toldmyndighederne frifundet, og Sermes ankede herefter denne dom til cour d'appel de Colmar, der har udsat sagen og i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er Rådets forordning (EØF) nr. 864/87 af 23. marts 1987 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn, og om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, gyldig, når henses til fællesskabsretten, herunder Rådets grundforordning nr. 2176/84, samt til almindelige fællesskabsretlige grundsætninger?«

12 Vedrørende hovedsagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt de for Domstolen indgivne skriftlige indlæg henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

13 Det bemærkes indledningsvis, at forelæggelsesdommen er formuleret generelt og overhovedet ikke angiver de forhold, som ifølge den nationale ret kan rejse tvivl om gyldigheden af rådsforordningen. Sagsøgeren i hovedsagen, Sermes, har i sit indlæg fremført visse anbringender til støtte for, at denne forordning er ugyldig. Prøvelsen af forordningens gyldighed skal herefter ske i lyset af disse anbringender.

Anbringendet om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 14 og af retssikkerhedsprincippet

14 Sermes har for det første gjort gældende, at den omtvistede rådsforordning må kendes ugyldig, idet den herved indførte antidumpingtold blev pålagt efter en fornyet prøvelse af de tidligere afgivne pristilsagn, selv om der ikke forelå fornødent bevis for, at omstændighederne var ændret, hvilket er i strid med grundforordningens artikel 14.

15 I henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 1, tages en afgørelse om godtagelse af et tilsagn om fornødent op til fornyet undersøgelse, enten på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ. En fornyet undersøgelse finder ligeledes sted, såfremt en af de berørte parter anmoder herom og fremlægger beviser for en ændring i omstændighederne, der er tilstrækkelige til at begrunde nødvendigheden af en sådan fornyet undersøgelse, dog under forudsætning af, at der er forløbet mindst et år, efter at undersøgelsen er indstillet.

16 Som anført i betragtning 4 til den omtvistede forordning skete genoptagelsen af proceduren i nærværende sag på grundlag af en bedømmelse af de beviser — jfr. den udtrykkelige henvisning hertil i nævnte forordnings betragtning 4 — som Gimelec fremlagde til støtte for sin anmodning om en fornyet undersøgelse af de afgivne tilsagn. Kommissionen og Rådet fandt, at det fremgik af disse beviser, at der forelå ændrede omstændigheder, og at de begrundede en fornyet undersøgelse af de pristilsagn, der var afgivet under den tidligere procedure.

17 Det fremgår hverken af sagsakterne eller af de mundtlige indlæg for Domstolen, at Kommissionen og Rådet har begået fejl ved bedømmelsen af de således fremlagte beviser.

18 Sermes har dernæst gjort gældende, at den omtvistede forordning ved at erstatte et pristilsagn med en antidumpingtold er udstedt i strid med retssikkerhedsprincippet, eftersom selskabets markedsandel i hvert fald ikke er ændret siden godtagelsen af pristilsagnene i 1982 — men snarere er blevet mindre — hvorfor indførelsen af en antidumpingtold ikke kunne begrundes med nogen generel fællesskabsinteresse.

19 Hertil bemærkes, at ifølge grundforordningens artikel 14 kan godtagne tilsagn tages op til en fornyet undersøgelse, der — jfr. artikel 14, stk. 3 — kan føre til at ændre, tilbagekalde eller ophæve de foranstaltninger, der er fastsat i forbindelse med sådanne tilsagn.

20 Sermes' anbringender om, at grundforordningens artikel 14 er tilsidesat, og at retssikkerhedsprincippet er krænket, er følgelig uden grundlag.

Anbringendet om tilsidesættelse af grundforordningens bestemmelser om beregningen af den normale værdi og om definitionen af tabet samt anbringendet om fejl ved bedømmelsen

21 Sermes har for det første gjort gældende, at den normale værdi ikke som foreskrevet i grundforordningens artikel 2, stk. 5, er blevet fastsat på en hensigtsmæssig og rimelig måde, da Jugoslavien, der er valgt som referenceland i dette øjemed, ikke er et land med markedsøkonomi, da der ikke findes en fri prisdannelse på dette marked.

22 Hertil bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, foreskriver, at i tilfælde af indførsel fra lande uden markedsøkonomi fastsættes den normale værdi principielt på grundlag af den faktiske pris for samme vare i et land med markedsøkonomi.

23 Formålet med denne bestemmelse er at undgå, at der tages hensyn til priser og omkostninger i lande uden markedsøkonomi, eftersom disse priser mv. sædvanligvis ikke fremstår som et resultat af markedskræfternes spil (dom af 5. oktober 1988, Technointorg mod Kommissionen og Rådet, præmis 29, 294/86 og 77/87, Sml. s. 6077).

24 Som Domstolen imidlertid har fastslået i dom af 11. juli 1990, Neotype mod Kommissionen og Rådet, præmis 26 og 27 (C-305/86 og C-160/87, Sml. s. I-2945), kan Jugoslavien ikke betragtes som et land uden markedsøkonomi. Inden for den pågældende periode fandtes der nemlig ingen almindelig ordning for prisfastsættelse i Jugoslavien, og en sådan ordning gjaldt i hvert fald ikke for elektriske motorer.

25 Sermes' anbringende om, at Jugoslavien ikke er et land med markedsøkonomi i betydningen i grundforordningens artikel 2, stk. 5, kan følgelig ikke lægges til grund.

26 Sermes for det andet anført, at institutionerne ikke har bevist, at fællesskabsproducenterne havde lidt skade som følge af de pågældende indførsler. Sermes har først gjort gældende, at institutionerne ved at sammenligne kostprisen på fællesskabsmarkedet med salgsprisen for motorerne fra statshandelslandene har tilsidesat grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), hvorefter spørgsmålet, om der foreligger prisunderbud, skal bedømmes i forhold til prisen for samme vare i Fællesskabet. Sermes har endvidere understreget, at det ikke er godtgjort, at så godt som alle fællesskabsproducenterne solgte deres elektriske motorer med tab. Fællesskabsproducenterne har tværimod tilbageerobret 3% af markedet i løbet af den omhandlede periode.

27 Det bemærkes, at ifølge grundforordningens artikel 4, stk. 2, omfatter undersøgelsen af, om der foreligger skade, en række faktorer, hvorved en enkelt faktor ikke kan være udslaggivende for afgørelsen.

28 Som Domstolen har anført i den førnævnte dom af 11. juli 1990 (C-305/86 og C-160/87) var Rådet opmærksom på, at markedsandelen for importerede elektriske motorer med oprindelse i de statshandelslande, som omhandles i hovedsagen, var gået tilbage fra 23% i 1982 til 19,6% i 1985, og Rådet tog ved konstateringen af skaden hensyn til en række af de faktorer, der nævnes i grundforordningens artikel 4, stk. 2. Som anført i betragtning 25 til forordning nr. 3019/86, som betragtning 19 til den omtvistede forordning henviser til, steg indførslen af elektriske motorer med oprindelse i de omhandlede lande fra 716 000 enheder i 1982 til 784 300 enheder i 1985 efter at være faldet til 604 000 og 689 000 enheder i henholdsvis 1983 og 1984. Det fremgår endvidere af betragtning 21-24 til den omtvistede forordning, at der fremkommer en ikke uvæsentlig underbudsmargen, når fællesskabsproducenternes kost- og salgspriser sammenlignes med videresalgspriserne for importerede elektriske motorer. Rådet fastslår dernæst i forordningens betragtning 25 og 26, at EF's producenter af elektriske motorer, trods en stigning i salg og produktion siden 1982, har haft driftstab på mellem 2% og 25% af kostprisen, bortset fra to virksomheder, hvoraf den ene er beliggende i en medlemsstat, hvor de omhandlede indførsler har et meget lille omfang. Endelig anføres det i betragtning 26 til den omtvistede forordning, at antallet af arbejdspladser, der har direkte tilknytning til produktionen af elektriske motorer i Fællesskabet, faldt i hele perioden 1982-1985.

29 Sermes har endelig anført, at det udvalg af elektriske motortyper, som Rådet lagde til grund, ikke er repræsentativt, for så vidt angår selskabets egen afsætning i Frankrig af motorer med oprindelse i Den Tyske Demokratiske Republik. De af selskabet importerede motorer sælges til en anden kundekreds end de store fællesskabsproducenters, og der er følgelig ingen årsagssammenhæng mellem indførslerne fra Den Tyske Demokratiske Republik og fællesskabsproducenternes tab.

30 Det bemærkes, at eftersom Rådet med føje havde fastslået skaden for fællesskabsproducenterne under hensyn til virkningen af den samlede dumpingimport af elektriske motorer med oprindelse i de omhandlede lande, kan anbringendet om typeudvalget kun tillægges betydning, såfremt det måtte fremgå, at udvalget ikke var repræsentativt for indførslerne som helhed. Sagen indeholder imidlertid intet holdepunkt for, at det forholder sig således.

31 Det må herefter fastslås, at Rådet ikke begik en fejl ved bedømmelsen i forbindelse med konstateringen af, at der er påført fællesskabsproducenterne alvorlig skade som følge af de omhandlede indførsler, uanset at disses markedsandel er faldet i det ovenfor angivne omfang.

Anbringendet om magtfordrejning

32 Sermes har anført, at den omtvistede forordning er behæftet med magtfordrejning, idet Rådet ikke har ladet sig lede af Fællesskabets interesse, men af hensynet til en erhvervsgren i Fællesskabet, især producenter i Frankrig.

33 Det bemærkes, at en beslutning ikke kan anses som udtryk for magtfordrejning, medmindre det af objektive, relevante og indbyrdes sammenhængende omstændigheder fremgår, at den tjener til at fremme andre formål end de angivne (dom af 4. juli 1989, Kerzmann mod Revisionsretten, retsmøderapporten, punkt 2, 198/87, Sml. s. 2083).

34 Rådet har i punkt 33-35 i betragtningerne til rådsforordningen angivet de forhold, der efter dets opfattelse af hensyn til Fællesskabets interesser gjorde det påkrævet efter grundforordningen at indføre en foranstaltning til beskyttelse af fællesskabsproducenterne mod dumpingimporten.

35 Det bemærkes endvidere, at Sermes, for så vidt angår anbringendet om den manglende fællesskabsinteresse, blot har fremført påstande, der ikke er underbygget.

36 Herefter, samt på grundlag af de oplysninger der foreligger for Domstolen, findes Sermes' anbringende om magtfordrejning at være uden grundlag.

Anbringendet om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og om manglende begrundelse

37 Sermes har gjort gældende, at den omtvistede forordnings begrundelse ikke er tilstrækkelig til, at Domstolen kan udøve sin prøvelsesret, blandt andet vedrørende de beviser, som Gimelec har fremlagt til støtte for at tage tilsagnene op til fornyet undersøgelse, bedømmelsen af det udvalg af motorer, der er lagt til grund, samt spørgsmålet om skaden og årsagssammenhængen.

38 Hertil bemærkes, at ifølge Domstolens faste praksis (jfr. blandt andet domme af 7. maj 1987, Nashi Fujikoshi mod Rådet, præmis 39, 255/84, Sml. s. 1861, og af 14. marts 1990, Gestetner mod Kommissionen, præmis 67, C-156/87, Sml., s. I-781), skal den begrundelse, som kræves i henhold til Traktatens artikel 190, klart og utvetydigt angive de betragtninger, som er lagt til grund af den EF-institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, dels således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning og forsvare deres rettigheder, dels således at Domstolen kan udøve sin prøvelsesret.

39 Dette krav er opfyldt i nærværende sag. I betragtning 4 i den omtvistede forordning nævnes samtlige beviser, som klagerne havde fremlagt, og som efter Rådets opfattelse begrundede genoptagelsen af antidumpingproceduren. Den foretagne udvælgelse af motortyper omhandles i samme forordnings ottende betragtning, der henviser til ellevte betragtning i Kommissionens forordning nr. 3019/86, som indeholder en klar og udtømmende redegørelse for alle relevante forhold i denne forbindelse. Forholdet er det samme, for så vidt angår rådsforordningens punkt 17-32 i betragtningerne vedrørende skade og årsagssammenhæng.

40 Sermes' anbringende om, at den omtvistede rådsforordning er utilstrækkeligt begrundet, kan derfor ikke lægges til grund.

Anbringendet om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 7 og af retten til kontradiktion

41 Sermes har anført, at fællesskabsinstitutionerne i forbindelse med de undersøgelser, der gik forud for udstedelsen af den omtvistede rådsforordning, ikke overholdt grundforordningens artikel 7 og princippet om kontradiktion, eftersom de ikke lod Sermes mødes med klagerne.

42 Ifølge grundforordningens artikel 7, stk. 6, giver Kommissionen efter anmodning de direkte berørte parter lejlighed til at mødes, for at modstridende synspunkter og eventuelle modargumenter kan blive fremlagt.

43 Det bemærkes, at begrebet »direkte berørte parter« skal forstås i den betydning, som Domstolen har givet det ved spørgsmålet om afvisning af søgsmål vedrørende annullation af en antidumpingforordning. Som det fremgår af Domstolens kendelse af 8. juli 1987, Sermes mod Kommissionen (279/86, Sml. s. 3109), henhører Sermes ikke under nogen af de kategorier af erhvervsdrivende, som Domstolen har tillagt en ret til at anlægge direkte søgsmål til prøvelse af forordningerne om indførelse af antidumpingtold på importen af elektriske motorer med oprindelse i visse statshandelslande. I øvrigt har Sermes ikke godtgjort, at det faktisk havde anmodet om et møde.

44 Anbringendet om, at fællesskabsinstitutionerne har tilsidesat grundforordningens artikel 7 og retten til kontradiktion, kan herefter ikke lægges til grund.

Anbringendet om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

45 Sermes har endelig gjort gældende, at anvendelsen af de særlige bestemmelser om den tyske indenrigshandel, hvorefter udførsler fra Den Tyske Demokratiske Republik til Forbundsrepublikken Tyskland fortsat kan gennemføres til den salgspris, der var gældende, da den omtvistede rådsforordning trådte i kraft, indebærer en diskriminering, der ikke kan begrundes med henvisning til objektive forskelle mellem importørerne i Forbundsrepublikken Tyskland og importørerne i de andre medlemsstater.

46 Det skal hertil blot bemærkes, at Domstolen har kendt for ret (dom af 21. september 1989, Schäfer Shop BV mod Minister van Economische Zaken, præmis 14, 12/88, Sml. s. 2937), at det følger af den til EØF-Traktaten knyttede »protokol vedrørende den tyske indenrigshandel og de dermed forbundne problemer« af 25. marts 1957, at Forbundsrepublikken Tyskland på den ene side er fritaget for at

anvende fællesskabsrettens regler på den tyske indenrigshandel, og at Den Tyske Demokratiske Republik på den anden side, selv om den ikke hører til Fællesskabet, ikke har karakter af et tredjeland i forhold til Forbundsrepublikken Tyskland.

47 Den forskellige behandling, som Sermes har henvist til, har således hjemmel i denne protokol, der udgør en del af Traktaten, og kan følgelig ikke betragtes som en diskriminering.

48 Sermes' anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet kan herefter ikke lægges til grund.

49 Det følger i det hele af det anførte, at Sermes' anbringender intet har frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af den omtvistede rådsforordning. Det må endvidere konstateres, at sagen heller ikke i øvrigt har frembragt noget, der kan rejse tvivl om gyldigheden af denne forordning.

50 Den nationale rets spørgsmål skal herefter besvares med, at gennemgangen af spørgsmålet intet har frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning nr. 864/87 af 23. marts 1987 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn, og om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told.

Sagens omkostninger

51 De udgifter, der er afholdt af den franske regering, af Rådet for De Europæiske Fællesskaber og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af cour d'appel Colmar ved dom af 5. september 1988, for ret:

Gennemgangen af spørgsmålet har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 864/87 af 23. marts 1987 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn, og om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told.

Slynn Zuleeg

Joliet Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. juli 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

Gordon Slynn
Formand for Femte Afdeling